

TONÍČEK

Říkaj mu Toníček,
sbírá klece a výběhy,
tak trochu zvláštní koníček,
ale berou ho ty příběhy,

jak čokl běží a pak nemůže,
jak hryže ostnatej drát,
drátěnka zarostlá do kůže,
tydlencty výjevy, to on rád.

Říkaj mu Toníček,
bydlí na konci vesnice,
tichej, nenápadnej človíček,
něco mu sežralo slepice

a něco ty slepičí hlavy
rozvěsilo na větve stromů
a jejich pohledy, němý, vyhaslý,
všechny mířej do oken domu,

kde sedí Toníček
potmě, je tři v noci,
a touží po světle, udělat ohníček
a hasičům bejt ku pomoci.

Říkaj mu Toníček, není moc na holky,
zato se umí hezky mazlit s kotětem,
pozvali ho do školky,
bude vyprávět o zvířátkách dětem.

- - -

A ještě sbírá fotky Libušky Šafránkové.

- - -